

Λόγος Αγ. Ιωάννου του Χρυσοστόμου στην Κυριακή της Σαμαρείτιδος

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Σήμερα ὁ Χριστὸς διαλαλεῖ σὲ μᾶς τοὺς ἄθλους τῆς Σαμαρείτιδος καὶ πρέπει τὸ φτωχὸ πλοιᾶριο τοῦ λόγου μου νὰ διαπλεύσῃ τὸ πέλαγος τῶν κατορθωμάτων της. Βλέπω τὴν πίστη της καὶ θέλω νὰ φτιάξω τὸ ἐγκώμιό της καὶ μαζί σας νὰ ἐπαινέσω τὴν φτωχιά καὶ τὴν πλούσια, τὴν πόρνη καὶ τὴν ἀπόστολο, τὴν ἄσωτη καὶ τὴν πιστή, τὴν πολύγαμο καὶ πολυδύναμη, αὐτὴ ποὺ πολλοὺς ἐμόλυνε καὶ ποὺ τὸν μονογενῆ γιὸ τοῦ Θεοῦ ὑπηρετήσε. Αὐτὴ ποὺ μολύνθηκε καὶ καθαρίστηκε, ποὺ δῖψασε κι ἐπιθύμησε νερὸ ζωντανό, καὶ κληρονόμησε τὰ νάματα τῆς χάρης τοῦρανοῦ.

Τί λέει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ποὺ βροντερὰ φανέρωσε τὰ ἄρρητα μυστήρια; Φτάνει ὁ Ἰησοῦς σὲ μιὰ πόλη τῆς Σαμαρείας, ποὺ λέγεται Συχάρ, καὶ στὸ μέρος ποὺ ὁ Ἰακώβ ἔδωσε στὸ γιό του τὸν Ἰωσήφ. Ἦταν ἐκεῖ τὸ πηγάδι τοῦ Ἰακώβ, κουρασμένος λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν ὁδοιπορία κάθισε πάνω στὸ χεῖλος τοῦ

πηγαδιοῦ. Ἦταν ἡ ἕκτη ὥρα περίπου. Ἦρθε μιὰ γυναῖκα ἀπ' τῆ Σαμάρεια νὰ βγάλῃ νερό. Τῆς λέει ὁ Ἰησοῦς, δός μου νὰ πιῶ. Οἱ μαθηταὶ του εἶχαν φύγει στὴν πόλῃ γιὰ ν' ἀγοράσουν τροφίμα. Κουρασμένος ὁ Ἰησοῦς.

Τί λέει λοιπὸν ὁ Ἡσαΐας ὁ προφήτης; Ὁ Θεὸς, ὁ μέγας δὲν θὰ πεινάσῃ, οὔτε θὰ διψάσῃ οὔτε θὰ κοπιάσῃ. Οὔτε τὸ βάθος τῆς σοφίας του θὰ βρεθῇ. Ἀλλὰ καὶ ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος γράφει γι' αὐτὸν στὸ εὐαγγέλιό του: Κι ἀφοῦ νήστεψε σαράντα μέρες καὶ σαράντα νύχτες ἔπειτα ἐπείνασε. Ἔτσι κι ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὅπως ἄκουσες πρὶν ἀπὸ λίγο λέει. Κουρασμένος ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν ὁδοιπορία κάθισε στὸ χεῖλος τοῦ πηγαδιοῦ.

Ἦταν ἡ ἕκτη ὥρα τῆς ἡμέρας. Ὁ ἓνας λέει ὅτι ἐπείνασε, ὁ ἄλλος ὅτι ἐκοπίασε κι ὁ προφήτης Ἡσαΐας ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὸ ἅγιο Πνεῦμα δηλώνει ὅτι ὁ Θεὸς ὁ μέγας οὔτε θὰ πείνασῃ, οὔτε θὰ διψάσῃ, οὔτε θὰ κοπιάσῃ. Οὔτε θὰ βρεθῇ τὸ βάθος τῆς σοφίας του. Πῶς θὰ γίνῃ δυνατὸ νὰ διασωθῇ ἡ ὁμοφωνία τῶν Εὐαγγελίων καὶ τῆς προφητείας; Ἐπειδὴ ἡ οἰκονομία τοῦ μεγάλου Θεοῦ οἰκονομήσῃ γιὰ τὸ Σωτῆρα μας ἓνα διπλὸ καὶ παράδοξο συνδυασμὸ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου κατὰ τὴν εὐχαρίστηση καὶ τὸ θέλημά του, γι' αὐτὸ ὁ προφήτης ἐξαγγέλλει τὴ δύναμη καὶ τὸ μεγαλεῖο τῆς θεότητος, ἐνῶ οἱ ἀπόστολοι καὶ εὐαγγελιστές δείχνουν ἀληθινὴ τὴν οἰκονομία τοῦ σώματος. Κουρασμένος λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν ὁδοιπορία καθόταν ἔτσι πάνω στὸ πηγάδι.

Ἦταν περίπου ἕκτη ὥρα. Ἔρχεται μιὰ γυναῖκα ἀπὸ τῆ Σαμάρεια νὰ ἀντλήσῃ νερὸ καὶ ὁ Ἰησοῦς τῆς λέει· δῶσε μου νὰ πιῶ. Οἱ μαθηταὶ του εἶχαν φύγει στὴν πόλῃ γιὰ ν' ἀγοράσουν τροφίμα καὶ ἡ Σαμαρεΐτισσα τοῦ εἶπε· Πῶς ἐσὺ ποὺ εἶσαι Ἰουδαῖος ζητεῖς νὰ πιῇς ἀπὸ μένα ποὺ εἶμαι Σαμαρεΐτισσα;

Εἶναι ἀνάγκη, ἀγαπητοὶ, νὰ ἐξετάσωμε γιατί ὥρισε καὶ τὸν τόπο καὶ τὴν ὥρα καὶ τὴν ἀπουσία τῶν μαθητῶν. Τὸν τόπο, κάθισε κοντὰ στὸ πηγάδι· τὴν ὥρα, ἦταν περίπου ἡ ἕκτη ὥρα· τὴν ἀπουσία τῶν μαθητῶν, οἱ μαθηταὶ του εἶχαν πάει στὴν πόλῃ γιὰ νὰ ἀγοράσουν τροφίμα. Γιὰ ποιὸν λόγο ἀνέφερε τὸν τόπο; Ἐπειδὴ ὑπῆρχε πνευματικὸ θήραμα πῆγε στὸ μέρος αὐτό, γιὰ νὰ τὸ συλλάβῃ. Δὲν βλέπεις τὶ κάνουν οἱ ψαράδες; Δὲν ἀνεβοκατεβαίνουν σὲ κάθε μεριά τῆς θάλασσας ἀλλὰ σ' ὠρισμένο μέρος ποὺ ξέρουν ὅτι ὑπάρχουν ψάρια. Γιατὶ αὐτὰ πηγαίνουν περισσότερο σὲ ὠρισμένα σημεία.

Ἔτσι κι ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ μέγας Θεὸς τῆς προφητείας, σὰν Θεὸς ἐγνώριζε, ὅτι ἐκεῖ μποροῦσε νὰ πιάσῃ τὸ θήραμά του, τὴ Σαμαρεΐτισσα. Σὰν τοὺς ψαράδες ποὺ διαλέγουν τὸν τόπο καὶ ψαρεύουν ἔτσι κι ὁ Χριστὸς ἦρθε στὸ μέρος ὅπου μποροῦσε νὰ συλλάβῃ τὴ Σαμαρεΐτισσα καὶ χρησιμοποιῶνας αὐτὴ νὰ ἐπιτύχῃ πλούσιο ψάρεμα ἀπὸ ἀνθρώπους. Γι' αὐτὸ ἀνέφερε τὸν τόπο. Γιατὶ ὅμως ἀνέφερε

καὶ τὴν ὥρα; κουρασμένος ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὴν ὁδοιπορίαν κάθισε ἔτσι στὰ χεῖλη τοῦ πηγαδιοῦ.

Ἦταν ἡ ἕκτη ὥρα περίπου. Ἄκουσε λοιπόν, ἀγαπητέ, καὶ γιὰ τὴν ὥρα. Μιὰ φτωχιά ἦταν ἡ Σαμαρείτισσα, ποὺ ζοῦσε ἀπὸ τὴ δουλειὰ τῶν χειρῶν της. Φτωχιά μὲ λίγους οἰκονομικοὺς πόρους, ὅχι ὅμως καὶ στὴν εὐσέβεια τῆς ψυχῆς. Ξυπνοῦσε λοιπόν καὶ καταγινόταν μὲ τὸν ἀργαλειὸ γιὰ νὰ κερδίσῃ τὴν ζωὴ της. Ἀλλὰ τὴν ἕκτη ὥρα ποὺ ὅλοι ξεκουράζοταν τότε ἐκείνη ἔπαιρνε τὴ στάμνα της καὶ τὴ γέμιζε. Ἦξερε λοιπόν ὁ παντογνώστης Κύριος ὅτι τὴν ὥρα ποὺ οἱ ἄλλοι ξεκουράζοταν ἐκείνη ἦταν ἀπασχολημένη μὲ τὸ κουβάλημα τοῦ νεροῦ. Καὶ γι' αὐτὸ τὴν ἕκτη ὥρα πῆγε ὁ Κύριος, τότε ποὺ ἦξερε ὅτι ἐρχόταν γιὰ νερὸ καὶ μποροῦσε νὰ συλλάβῃ αὐτὸ τὸ πνευματικὸ θήραμα.

Καὶ γιὰ ποιό λόγο ὁ Κύριος ἀπομάκρυνε τοὺς μαθητὰς του; Τὸ Εὐαγγέλιο λέγει ὅτι οἱ μαθηταὶ τοῦ εἶχαν φύγει στὴν πόλιν γιὰ ν' ἀγοράσουν τροφίμα. Ἡ γυναῖκα ἦταν φτωχιά καὶ ἀξιολύπητη, ὅπως προηγουμένως εἶπαμε καὶ δὲν θὰ εἶχε τὸ θάρρος ν' ἀντικρύσῃ τόσους πολλοὺς, ποὺ τριγύριζαν τὸν Ἰησοῦ. Κι ἂν ἔβλεπε τὸ ἀξίωμα τοῦ δασκάλου, τοὺς μαθητὰς γύρω-γύρω, τὸν δάσκαλο, τοὺς διδασκομένους, τὸν κόσμον, τὴν τάξιν, τὸ ἀξίωμα, τὸ ντύσιμο, τὴν ἐπισημότητα θὰ ἔφευγε ἀμέσως καὶ θὰ χανόταν τὸ θήραμα. Δὲν θὰ τολμοῦσε νὰ πλησιάσῃ καὶ τὸ ψάρι δὲν θὰ μπλεκόταν στὰ δίχτυα, δὲ θὰ πιανόταν, θὰ ξέφευγε.

Γι' αὐτὸ ἔστειλε τοὺς μαθητὰς στὴν πόλιν. Τοὺς εἶπε, πᾶτε κι ἀγοράσετε τροφές. Σεῖς πᾶτε ν' ἀγοράσετε. Ἐγὼ ἔχω ἄλλο φαγητό. Δικὴ μου τροφή εἶναι νὰ κάνω τὸ θέλημα ἐκείνου, ποὺ μὲ ἔστειλε καὶ νὰ ὁλοκληρώσω τὸ ἔργο του. Σεῖς τὰ σαρκικά, ἐγὼ τὰ πνευματικά· σεῖς ἀγοράσετε, ἐγὼ σᾶς ἀπελευθέρωσα ἀγοράζοντάς σας.

Ὁ Χριστὸς σᾶς ἐλευθέρωσε ἀγοράζοντάς σας ἀπὸ τὴν κατάραν τοῦ νόμου, ἀφοῦ ἔγινε γιὰ σᾶς κατάραν, λέγει «τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς», ὁ Παῦλος. Μὲ τὸ νερὸ θέλω νὰ συλλάβω αὐτὸ τὸ πνευματικὸ ἀλίευμα. Ἔμαθες γιατί ἀναφέρεται καὶ ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα καὶ ἀπουσία τῶν μαθητῶν. Ἀνάγκη τώρα νὰ μιλήσωμε γιὰ τοῦτα.

Ἐρχεται μιὰ γυναῖκα ἀπὸ τὴ Σαμάρειαν νὰ βγάλῃ νερό. Ἐρχεται ἡ Σαμαρείτισσα τὴν ἕκτη ὥρα ν' ἀντλήσῃ νερό, ἀφοῦ σταμάτησε τὸ ὑφάδι της, γιὰ νὰ πάρῃ νερὸ τὴν ὥρα τῆς ξεκούρασης καὶ ὅπως πολλὰς φορὲς ἀνάφερα τὴν ἕκτη ὥρα. Τοῦτο γιατί καὶ ὅταν ἡ Εὐὰ πάτησε τὴν ἐντολὴ ἦταν ὥρα ἕκτη περίπου. Γι' αὐτὸ καὶ Σαμαρείτισσα σώθηκε στὸ πηγάδι αὐτὴν τὴν ἕκτη ὥρα. Ἦρθε ἡ Σαμαρείτισσα ν' ἀντλήσῃ νερὸ καὶ βλέπει τὸν Ἰησοῦ σὰν κάποιον ξένο καὶ μόνο, σὰν ὁδοιπόρο ποὺ ἤθελε ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸν κάματο, καθισμένο κοντὰ στὸ πηγάδι. Εἶδε ἕναν περιφρονημένο ἄνθρωπον καὶ δὲν τὸν λογάρισε καθόλου. Αὐτὸς ὅμως ὁ Θεός, ποὺ ὅλα τὰ γνωρίζει πρὶν δημιουργηθοῦν, ἀφοῦ εἶδε τὸν θησαυρὸ τῆς πίστεως ποὺ

ἔκρυβε ἡ γυναῖκα τῆς εἶπε «δῶσε μου νὰ πιῶ».

Ἦ πηγὴ τῆς ζωῆς, καθισμένος κοντὰ στὸ πηγάδι ζητᾷ νὰ πιῇ μὴ θέλοντας νὰ πιῇ ἀλλὰ νὰ δώσῃ. Δῶσε μου νὰ πιῶ, γιὰ νὰ σοῦ δώσω νὰ πιῆς νερὸ ἀφθαρσίας. Γιατὶ ἐγὼ διψῶ τὴ σωτηρίᾳ τῶν ἀνθρώπων. Διψῶ ὅχι γιὰ νὰ πιῶ ἀλλὰ γιὰ νὰ ποτίσω. Μιμήθηκα τὸν πατέρα μου· λέει ὁ Θεὸς στὸν Ἀβραάμ. Δῶσέ μου τὸ γιό σου, πρόσφερε μου τὸν Ἰσαάκ, τὸ γιό σου τὸν ἀγαπητό, τὸ μονάκριβο. Κάνε μου τον ὀλοκαύτωμα στὸ βουνὸ ποὺ θὰ σοῦ δείξω. Δὲν τὸ εἶπε αὐτό, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ πάρῃ τὸ παιδί ἀλλὰ ἐπειδὴ ἤθελε νὰ χαρίσῃ τὸ δικὸ του στὴν οἰκουμένη.

Γράφει ὁ γιὸς τῆς βροντῆς ὁ θεσπέσιος Ἰωάννης: Τόσον ἀγάπησε τὸν κόσμον ὁ Θεός, ὥστε ἔδωσε τὸ μονάκριβό του γιὸ γιὰ νὰ μὴ χαθῇ ὅποιος πιστέψῃ σ' αὐτὸν παρὰ νὰ ζήσῃ αἰώνια. Δῶσε μου τὸ μονογενῆ σου γιὰ νὰ χαρίσω στὸν κόσμον τὸν ἀληθινὸ Μονογενῆ. Θυσίασε τὸ γιό σου, ὅχι γιὰ νὰ τὸν θυσιάσῃς ἀλλὰ γιὰ νὰ θυσιάσω τὸ γιό μου τὸν Μονογενῆ γιὰ σωτηρίᾳ τοῦ κόσμου, σὲ μιὰ θυσία ζωντανή, καλόδεχτη, ἅγια. Ὅμοια κι ἐδῶ· δῶσε μου νὰ πιῶ, ὅχι γιὰ νὰ πιῶ ἀλλὰ νὰ ποτίσω.

Καὶ τοῦ λέει ἡ γυναῖκα· πῶς σὺ ποὺ εἶσαι Ἰουδαῖος ζητᾷς νὰ πιῆς ἀπὸ μένα τὴ Σαμαρείτισσα; Δὲν ὑπάρχουν σχέσεις ἀνάμεσα σὲ Ἰουδαίους καὶ Σαμαρεῖτες. Ἡ γυναῖκα μίλησε μὲ ἀκρίβεια. Σ' αὐτὰ δείχνει τὴν φιλοτιμία της ἢ πόρνη. Σ' αὐτὰ ἀποδεικνύει τὴν τήρηση τοῦ νόμου. Τέτοιο εἶναι τὸ γένος τῶν Σαμαρειτῶν. Σὲ πορνεῖες μολύνονται καὶ μὲ τὸ νερὸ πιστεύουν καὶ νομίζουν ὅτι καθαρίζονται. Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ζητᾷς νὰ πιῆς ἀπὸ μένα τὴν Σαμαρείτισσα. Δὲν συναναστρέφονται οἱ Ἰουδαῖοι τοὺς Σαμαρεῖτες. Τὴν ψυχὴ ὀλόκληρὴ τὴν κάνουν ἓνα στίγμα καὶ θαρροῦν ὅτι καθαρίζουν τὸ σῶμα.

Ἔτσι κι ἡ Σαμαρείτισσα. Τὴν ψυχὴ της εἶχε βουτηγμένη στὶς πορνεῖες καὶ φιλονικεῖ γιὰ τὴν πόση λίγου νεροῦ. Καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν τὴν ἀποστόμωσε, δὲν τῆς εἶπε ἐγὼ εἶμαι Θεὸς ἀπὸ Θεό· ἐγὼ στερέωσα τὸν οὐρανὸ καὶ θεμελίωσα τὴ γῆ καὶ φιλονικεῖς γιὰ τὸ νερὸ καὶ τὴν πόση του καὶ μάλιστα σύ, γυναῖκα μολυσμένη ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες; Τῆς εἶπε τοῦτο· Ἄν ἐγνώριζες τὴν δωρεὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ποιὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ σοῦ λέει «δῶσε μου νὰ πιῶ», θὰ γύρευες ἐσὺ ἀπ' αὐτὸν καὶ θὰ σοῦ ἔδινε νερὸ ζωντανό.

Εἶδες πῶς σιγὰ-σιγὰ τῆς ξεσήκωσε τὴν ἐπιθυμία λέγοντάς της «ἂν ἤξερες τὴ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ποιὸς εἶναι αὐτὸς ποὺ σοῦ λέγει δῶσε μου νὰ πιῶ, θὰ τοῦ γύρευες ἐσὺ καὶ θὰ σοῦ ἔδινε νερὸ ζωντανό». Κι ἡ γυναῖκα παρατηρεῖ: Κύριε μήτε κουβὰ ἔχεις καὶ τὸ πηγάδι εἶναι βαθύ· ἀπὸ ποῦ λοιπὸν ἔχεις καὶ μάλιστα νερὸ ζωντανό; Μήπως εἶσαι σὺ πιὸ μέγας ἀπὸ τὸν πατέρα μας Ἰακώβ, ποὺ μᾶς ἔδωκε αὐτὸ τὸ πηγάδι, ἀπ' ὅπου ἤπιε καὶ αὐτὸς καὶ τὰ παιδιά του καὶ τὰ κοπάδια του; Εἶχε μεγάλη φαντασία ἡ γυναῖκα γιὰ τὸν Πατριάρχη Ἰακώβ (προσέξτε με ἀκρίβεια)

εἶχε μεγάλο σεβασμὸν γιὰ τὸν Ἰακώβ ἢ Σαμαρείτισσα κι εἶχε μεγάλη ιδέα γι' αὐτὸν τὸν πατριάρχη καὶ δίκαια· γιατί ἦταν ὁ πατέρας τῶν δώδεκα πατριαρχῶν· γιατί οἱ δώδεκα φυλές τοῦ Ἰσραήλ κατάγονται ἀπὸ τὸν Ἰακώβ. Ἀκόμα ἐπειδὴ πάλεψε μὲ τὸ Θεὸ καὶ ἀποδείχτηκε δυνατός, ὥστε κι ὁ Θεὸς νὰ τοῦ πῇ· «Ἄφησέ με γιατί ἄρχισε νὰ ξημερώνῃ». Ὁ Θεὸς πάλευε μὲ τὸν ἄνθρωπο καὶ τοῦ ἔλεγε. Ἄφησέ με γιατί εἶσαι φίλος μου κι ἄρχισε νὰ ξημερώνῃ. Κι αὐτὸς τοῦ εἶπε· δὲν θὰ σὲ ἀφήσω ἂν δὲ μ' εὐλογήσης.

Τί σημαίνει αὐτὸ καὶ ποιὸ τὸ νόημα τῆς πάλης τοῦ Θεοῦ μὲ τὸν ἄνθρωπο παρὰ ὅτι ἔμελλε νὰ ντυθῇ τὴν ἀνθρώπινη σάρκα καὶ τί τοῦ εἶπε ὁ Θεός; Δὲν θὰ σὲ λένε πιά Ἰακώβ ἀλλὰ Ἰσραήλ γιατί ἔδειξες δύναμη στὴ πάλη σου μὲ τὸν Θεὸ καὶ θὰ φανῇς δυνατὸς στὴν πάλη σου μὲ τοὺς ἀνθρώπους. Εἶχε λοιπὸν ἡ γυναίκα μεγάλη ιδέα γιὰ τὸν πατριάρχη. Γι' αὐτὸ ἔλεγε στὸν Κύριο. Μήπως εἶσαι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν πατέρα μας Ἰακώβ ποὺ μᾶς ἔδωσε τὸ πηγάδι κι ἦπие ἀπ' αὐτὸ καὶ ὁ ἴδιος καὶ τὰ παιδιὰ του καὶ τὰ κοπάδια του. Πρόσεξε τώρα τὴ σοφία τοῦ Κυρίου· πρόσεξε τὴν καλωσύνη τοῦ διδασκάλου.

Δὲν τῆς εἶπε «Ναί, ἐγὼ εἶμαι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν πατέρα σας Ἰακώβ· οὔτε τῆς εἶπε, ὅπως εἶπε στοὺς Ἰουδαίους, ἐγὼ ὑπάρχω πρὶν ἀπὸ τὴ γέννηση ὁ Ἀβραὰμ ἢ σᾶς βεβαιώνω ὅτι πολλοὶ βασιλιάδες καὶ δίκαιοι μαζί καὶ προφῆτες ἐπιθύμησαν νὰ δοῦν αὐτὰ ποὺ βλέπετε ἐσεῖς καὶ δὲν τὰ εἶδαν. Τίποτ' ἀπ' αὐτὰ δὲν λέει στὴν γυναίκα, μόνο διακόπτει τὴν πάλη τὴ σχετικὴ μὲ τὸν πατριάρχη καὶ φανερὰ κάνει τὴ μάχη ἰσχυρότερη. Γιατί ἂν τῆς ἔλεγε ναί, εἶμαι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν Ἰακώβ, γιατί ἐκεῖνος ἀπὸ μένα δέχτηκε τὴν εὐλογία κι ἐγὼ τοῦ τὴν ἔδωσα ἀμέσως ἐκείνη μπορεῖ νὰ ἔπαιρνε δρόμο καθὼς δὲν θὰ μπορούσε ν' ἀντικρύσει τέτοιο ὕψος ἀποκαλύψεων.

Τίποτε ἀπ' αὐτὰ δὲν τῆς εἶπε, ἀλλὰ μὲ τὰ φαινόμενα κάνει τὸ πρᾶγμα σαφὲς καὶ ἀκαταμάχητο. Τῆς εἶπε καθένας ποὺ πίνει ἀπ' αὐτὸ τὸ νερὸ θὰ διψάσῃ πάλι· ὅποιος ὅμως πιῇ ἀπὸ τὸ νερὸ ποὺ θὰ τοῦ δώσω ἐγὼ δὲ θὰ διψάσῃ στὸν αἰῶνα. Ἀλλὰ τὸ νερὸ ποὺ θὰ τοῦ δώσω ἐγὼ, θὰ γίνῃ μέσα του πηγὴ νεροῦ ποὺ σκιρτᾷ πρὸς τὴν ἀθανασία. Ἀναφέρθηκαν τὰ πρόσωπα τοῦ Ἰακώβ καὶ τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλὰ ἄφησε τὴν πάλη γιὰ τὰ πρόσωπα καὶ στρέφεται στὴν πάλη ἀνάμεσα στὰ φαινόμενα νερὰ καὶ στ' ἀφανῆ χαρίσματα.

Ἄν ἔλεγε «ναί, εἶμαι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν Ἰακώβ», ἀμέσως ἐκείνη θὰ ἔφευγε καὶ θὰ πήγαινε στὴν πόλη, θὰ ξεγλυστροῦσε πρὶν ἀπὸ τὴν ἀπάντηση καὶ πρὶν μιλήσῃ θὰ ἔφτανε στὴν πόλη λέγοντας· τοῦτος δὲν εἶναι στὰ καλά του, εἶναι δαιμονισμένος, ἓνας τρελλός, εἶναι ἓνας ξένος ποὺ τὸν χτύπησε φρενίτης, εἶν' ἓνας καταφρονεμένος, ἰσχυρίζεται πῶς εἶναι μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν πατέρα μας, πιὸ πολὺ ἀπὸ ἐκεῖνον πολὺ ἔγινε πατέρας τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ, ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ πῆρε τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ ἐκεῖνον ποὺ ἀποδήμησε φτωχὸς καὶ γύρισε

πλούσιος ἀπὸ οἰκονομία Θεοῦ.

Ἀλλὰ κατέβαινε στὸ ἐπίπεδο τῆς γυναίκας ὁ Χριστὸς καὶ ὑποχωροῦσε στὴν ἀδυναμία τῆς γυναίκας γιὰ νὰ τὴν ἀνεβάσῃ λίγο-λίγο στὸ ὕψος τῶν δυνατῶν.

Ἄκουσε προσεκτικὰ τί κάνουν οἱ ψαράδες. Ρίχουν τὸ ἀγκίστρι στὴ θάλασσα κι ὅταν ἀντιληφθοῦν ὅτι πιάστηκε ψάρι, δὲν τὸ τραβοῦν πρὸς τὰ πάνω ἀμέσως, ἀλλὰ ὑποχωροῦν στὴν ἀρχὴ γιὰ νὰ καταπιῇ ὁλότελα κι ἀνυποψίαστα τὸ δόλωμα. Κι ὅταν καταλάβουν ὅτι ἔχει δεχθῇ τὸ ἀγκίστρι στὰ σπλάχνα μέσα καὶ στὸ βάθος τῆς καρδιάς τότε μὲ δύναμη τραβοῦν πρὸς τὰ πάνω τὸ ψάρι αὐτοὶ ποὺ πρῶτα ἦσαν ὑποχωρητικοί. Τό ἴδιο ἔκαμε καὶ ὁ Χριστὸς μὲ τὴν γυναῖκα.

Δὲν φανέρωσε σ' αὐτὴν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὴν ὁμορφιὰ τῆς θεότητος οὔτε τῆς ἔδωσε ὑποσχέσεις γιὰ μεγάλα ἀγαθὰ, οὔτε τῆς ἀνακοίνωσε ὅτι ἦταν αὐτὸς ποὺ ἔπλασε τὸν Ἰακώβ. Ἀλλὰ ἀναψε τὴν ἐπιθυμία τῆς ψυχῆς της, λέγοντάς της: καθέννας ποὺ πίνει ἀπ' αὐτὸ τὸ νερό, θὰ διψᾷ πάλι· ὅποιος ὅμως πιῇ ἀπ' τὸ νερὸ ποὺ θὰ δώσω ἐγὼ δὲ θὰ διψᾷ στὸν αἰῶνα. Ἀλλὰ τὸ δικό μου νερὸ θὰ γίνῃ πηγὴ ποὺ σκιρτᾷ πρὸς τὴν ἀθανασία. Ἄφησε τὴν πάλῃ τῶν προσώπων καὶ ἦρθε στὴν ἀφθονία τῶν χαρισμάτων ἢ μᾶλλον δείχνει τὴν ὑπεροχὴ τους μέσα στὰ ἴδια τὰ πράγματα. Κι ἡ γυναῖκα τοῦ λέει: Κύριε, δῶσε μου αὐτὸ τὸ νερό, νὰ μὴ διψῶ, οὔτε νὰ ἔρχωμαι νὰ βγάζω ἀπὸ τὸ πηγάδι.

Εἶδες πῶς ἀμέσως ἐπίστεψε πῶς τὸ νερὸ ποὺ δίνει ὁ Χριστὸς δὲν ἐπιτρέπει τὴ γέννηση τῆς δίψας; Κύριε, δῶσε μου αὐτὸ τὸ νερὸ νὰ μὴ διψῶ οὔτε νὰ ἔρχωμαι ἐδῶ νὰ βγάζω ἀπ' τὸ πηγάδι. Τῆς ξύπνησε λίγο-λίγο τὴν ἐπιθυμία γιὰ τὰ πνευματικὰ νάματα. Πίστεψε πῶς ἦταν νερὸ ποὺ τὸ ἔπινες καὶ δὲν ξαναδιψοῦσες. Ποὺ τὸ ἔπινες καὶ ἐξαφανιζόταν τὸ χειρόγραφο τῶν ἀμαρτημάτων. Δῶσε μου Κύριε τὸ νερό, νὰ μὴ διψῶ καὶ νὰ μὴν ἔρχωμαι ἐδῶ νὰ τὸ βγάζω ἀπὸ τὸ πηγάδι. Τῆς λέει ὁ Ἰησοῦς: Πήγαινε, φώναξε τὸν ἄνδρα σου κι ἔλα. Ἄν ἔχῃς σύντροφο τῆς ζωῆς σου, ἅς γίνῃ καὶ στὴν πίστη σου σύντροφος. Μὴν παίρνης μόνη σου τὴ δωρεὰ τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων.

Πήγαινε καὶ φώναξε τὸν ἄνδρα σου κι ἔλα. Γι αὐτὸ ἦρθα στὴ γῆ, ὄχι γιὰ νὰ σώσω μόνο τὴν Εὐὰ στὸ πρόσωπο τῆς ἀειπάρθενης Μαρίας καὶ Θεοτόκου ἀλλὰ γιὰ νὰ ξανακαλέσω καὶ τὸν ἄνδρα πίσω στὸ παράδεισο μὲ τὸ πάθος μου. Πήγαινε, φώναξε τὸν ἄνδρα σου κι ἔλα.

Κι ὁ Παῦλος ὁ δάσκαλος τῆς οἰκουμένης μὲ τὴν ἴδια σκέψη γράφοντας στοὺς Κορινθίους ἔλεγε. «Ποῦ ξέρεις γυναῖκα ἂν δὲ σώσης τὸν ἄνδρα σου». Ἄς γυρίσουμε σ' αὐτὰ ποὺ μᾶς ἀπασχολοῦν. Πήγαινε φώναξε τὸν ἄνδρα σου κι ἔλα. Τότε λέει ἡ γυναῖκα: Δὲν ἔχω ἄνδρα. Ἄρχισε ἡ γυναῖκα νὰ ξεσκεπάζῃ τὶς ἀμαρτίες της. Ἄρχισε

νὰ ἐξομολογῆται καὶ νὰ λέῃ δὲν ἔχω ἄνδρα. Καλὰ εἶπες, τῆς λέει ὁ Ἰησοῦς, δὲν ἔχω ἄνδρα. Εἶχες πέντε καὶ αὐτὸς ποὺ ἔχεις τώρα δὲν εἶναι ἄνδρας σου. Αὐτὸ τὸ εἶπες ἀληθινό.

Τί σημαίνει αὐτό; Εἶχες πέντε ἄνδρες κι αὐτὸ ποὺ ἔχεις τώρα δὲν εἶναι ἄνδρας σου. Ἡ γυναῖκα εἶχε κάμει πέντε συζύγους καὶ πέθαναν· ὕστερ' ἀπ' αὐτοὺς ἔγινε πόρνη. Γι' αὐτὸ κανεῖς δὲν ἤθελε νὰ τὴν πλησιάσῃ σὰ νόμιμη γυναῖκα. Κι αὐτὴ μὴ μπορῶντας νὰ χαλιναγωγίσῃ τῆς ὁρμές της, εἶχε κρυφὰ αὐτὸν ποὺ πόρνευε μαζί της. Καὶ δὲν ἦταν γνωστὴ οὔτε ἀναγνωρισμένη πόρνη, συζοῦσε κρυφὰ μὲ κάποιον. Ἐνόμιζε ὅτι ὁ Χριστὸς, σὰν ἄνθρωπος μποροῦσε νὰ πλανηθῇ καὶ τοῦ ἔλεγε, ὅτι δὲν ἔχω ἄνδρα. Ὁ Χριστὸς, ποὺ γνωρίζει τὰ κρυφὰ τῆς καρδιάς καὶ τὰ πάντα πρὶν ἀκόμη γίνουιν, τῆς λέει: Καλὰ εἶπες ὅτι δὲν ἔχω ἄνδρα· ἔλαβες πέντε κι αὐτὸς ποὺ ἔχεις τώρα δὲν εἶναι σύζυγός σου. Αὐτὸ τὸ εἶπες ἀληθινά.

Τοῦ λέει ἡ γυναῖκα. Κύριε, νομίζω πὼς εἶσαι προφήτης. Οἱ πατέρες μας τελοῦν τὴ λατρεία τους σ' αὐτὸ τὸ βουνὸ καὶ σεῖς οἱ Ἰουδαῖοι λέτε, ὅτι ὁ τόπος τῆς λατρείας εἶναι τὰ Ἱεροσόλυμα. Ποιὸν προφήτη ἐννοεῖς γυναῖκα; Αὐτὸν γιὰ τὸν ὁποῖον ἔγραψε ὁ Μωϋσῆς· ὅτι κάποιον προφήτη σὰν κι ἐμένα γιὰ χάρη σας θὰ παρουσιάσῃ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς σας ἢ κάποιον ἄλλο; Αὐτὸν γυναῖκα ἐννοεῖς ὅτι ξεσκεπάσει τὰ κρυφὰ τῆς καρδιάς. Ἀφοῦ εἶδε νὰ γίνεται ἡ ἀποκάλυψη τῶν ἀμαρτημάτων της ἀπὸ τὸν Κύριο, διαπιστώνει· Κύριε νομίζω πὼς εἶσαι προφήτης. Ἦταν τὸ ἴδιο σὰν ν'ἄλεγε τὴ φράση τοῦ Δαυίδ· καθάρισέ με ἀπὸ τὶς μυστικὲς ἀμαρτίες μου.

Καθόταν ὁ Θεὸς καὶ μιλοῦσε μὲ τὴ γυναῖκα. Τί πολλὴ φιλανθρωπία. Αὐτὸς ποὺ κάθεταί στὶς ράχες τῶν χερουβεὶμ συνομιλεῖ μὲ μίαν πόρνη. «Νομίζω πὼς εἶσαι προφήτης». Οἱ πατέρες μας ἔκαναν τὴ λατρεία τους σ' αὐτὸ τὸ βουνὸ καὶ σεῖς ὑποστηρίζετε ὅτι ὁ τόπος τῆς λατρείας εἶναι στὰ Ἱεροσόλυμα. Ἡ πόρνη ἀνοίγει συζήτηση δογματικὴ κι ἀφοῦ νόμισε ὅτι ὁ Κύριος εἶναι προφήτης δὲν ρώτησε τίποτε βιοτικό. Τὸν παραδέχτηκε σὰν Κύριο καὶ δὲν ζήτησε χρηματικὴ περιουσία. Τὸν παραδέχεται Κύριο καὶ δὲν ζητᾷ τίποτα παραπάνω ἀπὸ τὴν ἐπιβεβαίωση τῆς προγονικῆς πίστεως. Οἱ πατέρες μας προσκυνοῦσαν σ' αὐτὸ τὸ βουνὸ καὶ σεῖς ὑποστηρίζετε ὅτι ὁ τόπος ποὺ πρέπει νὰ προσκυνοῦμε εἶναι στὰ Ἱεροσόλυμα. Γιατὶ στὸ βουνὸ ἐκεῖνο τὸ Σώμωρ, ὁ Ἀβραὰμ πρόσφερε στὸ Θεὸ θυσίαν τὸ γυιό του καὶ στὰ Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰακώβ κατεβαίνοντας στὸ Λάβαν ἀπὸ τὴ Συρία εἶδε στ' ὄνειρό του τὴ σκάλα ποὺ ἔφτανε ἀπὸ τὴ γῆ ὡς τὸν οὐρανὸ καὶ πάλεψε μὲ τὸ Θεό. Γι' αὐτὸ καὶ ἔλεγε «ὁ Θεὸς μοῦ παρουσιάστηκε στὴ Λούσα».

Γι' αὐτὸ ἡ γυναῖκα καταπιάνεται μὲ δόγματα καὶ λέει: «Νομίζω Κύριε, πὼς εἶσαι προφήτης. Οἱ πατέρες μας προσκύνησαν σ' αὐτὸ τὸ βουνὸ καὶ σεῖς ὑποστηρίζετε ὅτι στὰ Ἱεροσόλυμα εἶναι ὁ τόπος ποὺ πρέπει νὰ προκυνοῦμε. Κι ὁ Κύριος ἀπαντᾷ

μὲ τὴν ἀντάξια σοφία του. Ἐπειδὴ αὐτὴ τὸν θεωροῦσε Ἰουδαῖο κι ἐκεῖνη ἦταν Σαμαρείτισσα δὲν θέλησε ν' ἀπαντήσῃ στὴν ἐρώτησή της γιὰ νὰ μὴ διαψεύσῃ τὸ λόγο καὶ νὰ μὴν πεισμώσῃ τὴ γυναῖκα. Γιατὶ δὲν ἐπιδίωκε τιποτ' ἄλλο παρὰ ἤθελε νὰ ὀδηγήσῃ τὴ γυναῖκα στὸ δρόμο τῆς σωτηρίας καὶ γι' αὐτὸ δὲν τῆς ἔδωσε κάποια ἀπότομη ἀπάντηση, γιὰ νὰ μὴ διαψεύσῃ καὶ νὰ μὴν ντροπιάσῃ τὴ Σαμαρείτισσα.

Ἄν τῆς ἔλεγε ὅτι στὰ Ἱεροσόλυμα εἶναι ὁ τόπος τῆς λατρείας, ὅπως εἶχε ὀρίσει στοὺς Ἰσραηλῖτες ὁ Μωυσῆς, θὰ τὴν ἔκανε νὰ πεισματωθῇ. Ἐπειδὴ ὅπως εἴπαμε, κρατοῦσε μιὰ παλιὰ ιδέα γιὰ τὸ ὅρος στὰ Σίκιμα, ὅτι σ' αὐτὸ εἶχε λάβει ὁ Ἀβραάμ ἐντολὴ ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ θυσιάσῃ τὸν Ἰσαάκ. Κι ἂν πάλι ἀπὸ θέληση συγκαταβάσεως ἔλεγε ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ ὅρος καὶ καλὰ κάμετε σ' αὐτὸ τὴ λατρεία σας, πάλι θὰ ἦταν ψεύτικη βεβαίωση.

Γι' αὐτὸ ἀφοῦ ἄφησε καὶ τὰ δύο αὐτὰ καθοδηγεῖ τὴ γυναῖκα στὴν πνευματικώτερη λατρεία καὶ τῆς λέει: Γυναῖκα, πιστεψέ με, ὅτι ἔρχεται στιγμή καὶ εἶναι καὶ τώρα, ὁπότε οὔτε σ' αὐτὸ τὸ βουνό, οὔτε στὰ Ἱεροσόλυμα δὲ θὰ προσκυνήσουν τὸ Θεό, ἀλλὰ οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ θὰ τοῦ ἀποδώσουν λατρεία πνευματικὴ καὶ ἀληθινή. Τέτοιους προσκυνητὰς ζητεῖ ὁ Πατέρας. Ὁ Θεὸς εἶναι πνεῦμα καὶ οἱ προσκυνηταὶ του πρέπει νὰ τοῦ ἀποδίδουν λατρεία πνευματικὴ καὶ ἀληθινή.

Βλέπετε διδασκαλία ἔξοχη, βλέπετε σοφία δασκάλου ἐφευρετικοῦ. Γυναῖκα, πίστεψε τὸ λόγο μου. Προσέξτε πὼς οἰκοδομεῖ τὴν πίστη τῆς γυναίκας. Προσέξτε πὼς λίγο-λίγο ἀνεβάζει ἀνάλαφρα τὴν φύσὴ της στὸν οὐρανό. Χωρὶς νὰ λογαριάζῃ τὴν περιβολὴ τῆς πόρνης, γίνεται διάκονος τῆς ψυχικῆς της σωτηρίας. Γιατὶ δὲν ἦρθε νὰ καλέσῃ σὲ μετάνοια τοὺς δίκαιους ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς. Γιατὶ κατέβηκε στὸν κόσμον γιὰ τὸ ἀπολωλὸς πρόβατο, ἀφοῦ ἔκλινε τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἔγινε τέλειος ἄνθρωπος, μένοντας συνάμα αὐτὸς ποὺ ἦταν, χωρὶς νὰ στερήσῃ τὸν ἑαυτὸ του ἀπὸ τὸν πατρικὸ κόλπο. Γυναῖκα, πιστεψέ με, ἔρχεται στιγμή καὶ εἶναι καὶ τώρα, ὁπότε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταί, θ' ἀποδώσουν στὸν πατέρα λατρεία πνευματικὴ κι ἀληθινή. Γιατὶ τέτοιους θέλει ὁ Θεὸς ἐκείνους ποὺ τὸν λατρεύουν. Ὁ Θεὸς εἶναι πνεῦμα κι αὐτοὶ ποὺ τὸν προσκυνοῦν πρέπει νὰ τοῦ προσφέρουν λατρεία πνευματικὴ καὶ ἀληθινή.

Δὲν περιορίζεται σὲ λόγια ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἀπλώνεται παντοῦ ἡ ἐπίγνωση τῆς Θείας Χάρης. Δὲν οἰκειοποιοῦνται πιά Ἰουδαῖοι καὶ Σαμαρεῖτες τὸ σύμβολο τοῦ νόμου. Γιατὶ αὐτοὶ ποὺ προσκυνοῦν τὸ Θεὸ πρέπει νὰ προσφέρουν λατρεία πνευματικὴ καὶ ἀληθινή. Ὅχι λατρεία μὲ ὀλοκαυτώματα ξένα ἀπὸ μᾶς, μόσχους καὶ κριάρια. Ὅχι πιά περιτομὴ καὶ τήρηση τοῦ Σαββάτου. Ὅχι Ναὸς τοῦ Σολομῶντος καὶ βωμὸς καὶ τράγος ἀποδιοπομπαῖος κι ἅγια τῶν ἁγίων. Ὅχι πιά σκιὰ τοῦ νόμου καὶ λατρεία καὶ Σάββατα ποὺ ἔχουν διαψευσθῇ. Γιατὶ τὶς πρωτομηνιὲς σας καὶ τὰ

Σάββατα, λέει ὁ Θεὸς μὲ τὸ στόμα τοῦ προφήτου, καὶ τῇ μεγάλῃ ἡμέρᾳ δὲν τὰ ἀνέχομαι. Τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ σχόλῃ σας τίς μισεῖ ἢ ψυχὴ μου. Οἱ προσκυνηταὶ θὰ πρέπει νὰ τοῦ προσφέρουν λατρεῖα ἀληθινή. Ὅλα ἐκεῖνα σὰ σκιὰ ἔχουν περάσει. Τὰ παλιὰ πέρασαν, ὅλα τώρα ἔγιναν καινούργια. Ἀλλάξε ἡ σειρὰ τῶν πραγμάτων. Δὲν ἐπιτρέπω νὰ συγκεντρώνωνται σ' ἓνα τόπο αὐτοὶ ποὺ λατρεύουν τὸν Θεό. Τὰ δῶρα τῆς σωτηρίας θέλω νὰ τὰ ἐπεκτείνω σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη. Ἡ λαλιά τους ἀπλώθηκε σ' ὅλη τὴ γῆ, σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη. Πνεῦμα εἶναι ὁ Θεὸς κι αὐτοὶ ποὺ τὸν προσκυνοῦν πρέπει νὰ τοῦ προσφέρουν λατρεῖα πνευματικὴ καὶ ἀληθινή.

Τοῦ λέει ἡ γυναῖκα· Ξέρω ὅτι ἔρχεται ὁ Μεσσίας ποὺ λέγεται Χριστός. Ὅταν ἔρθῃ ἐκεῖνος, θὰ μᾶς τὰ φανερώσῃ ὅλα. Ἡ πόρνη φιλοσοφεῖ ζητήματα πνευματικά, φέρνει στὸ στόμα της τίς Θεῖες Γραφές. Κι ἂν τὸ σῶμα της ἔχῃ βουτυχθῇ στὴν ἀκαθαρσία τῆς πορνείας, ἡ ψυχὴ της ἔχει καθαρισθῇ μὲ τὴν ἀναφορὰ καὶ τὴν ἀνάγνωση τῶν Θείων Γραφῶν. Ξέρω ὅτι ἔρχεται ὁ Μεσσίας. Μεσσίας σημαίνει ὁ ἀλειμμένος. Γιὰ τοῦτο ἡ γυναῖκα λέει, προσδοκῶ τὸν ἀλειμμένον, αὐτὸν ποὺ ἡ σὰρκα του θὰ ἀλειφθῇ μὲ τὴ Θεότητα. Ἐκεῖνος ὅταν ἔρθῃ θὰ μᾶς, τὰ φανερώσῃ ὅλα. Ἴδου πνευματικὴ προκοπή, ἴδου πόρνη ποὺ τὰ γνωρίζει ὅλα. Προσέξτε πῶς ἀπὸ τὰ βάθη τῆς γῆς πέταξε στοὺς οὐρανούς. Μεσσία ἀποκαλεῖ τὸν Χριστὸ ποὺ ἀποστέλλεται καὶ ἀναμένεται, ἐκεῖνον ποὺ ἔρχεται γιὰ τὴν σωτηρία ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ εἶναι προφήτης καὶ κύριος.

Δὲν τὸν χαρακτηρίζει πιά Ἰουδαῖο, δὲν κάνει διάκριση στὸ νὰ τοῦ δώσῃ νερό, δὲν τοῦ λέει πιά· πῶς σὺ Ἰουδαῖος, ζητᾷς νὰ πιῇς ἀπὸ μένα τὴ Σαμαρείτισσα; Δὲν συναναστρέφονται οἱ Σαμαρεῖτες μὲ τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ τοῦ λέει· Κύριε, βλέπω πῶς εἶσαι προφήτης. Καὶ πάλι ἀσχολεῖται μὲ δόγματα. Οἱ πατέρες μας στὸ βουνὸ τοῦτο προσκύνησαν καὶ σεῖς ὑποστηρίζεται ὅτι εἶναι στὰ Ἱεροσόλυμα ὁ τόπος ποὺ πρέπει νὰ προσφέρεται ἡ λατρεία. Προσέξτε πῶς ἀρπάζει τὴ δωρεὰ τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων. Προσέξτε πῶς ὅλα τὰ ἐκθέτει μὲ τεκμηρίωση ἀπὸ τὴ Γραφή. Ξέρω ὅτι ἔρχεται ὁ Μεσσίας, ποὺ τὸν λένε Χριστό· ὅταν ἔρθῃ αὐτὸς θὰ μᾶς τὰ φανερώσῃ ὅλα. Αὐτὸν ἀναζητῶ, αὐτὸν προσδοκῶ, αὐτὸν περιμένω νὰ ὑποδεχθῶ. Τῆς λέει ὁ Ἰησοῦς, ἐγὼ ποὺ σοῦ μιλῶ εἶμαι. Μεγάλα καὶ παράδοξα θαύματα. Αὐτὸ ποὺ σὲ πολλοὺς ἀποστόλους ἔκρυψε στὴν πόρνη ἀποκαλύπτει φανερά.

Στοῦ Κλεόπα δὲν φανερώθηκε στοὺς ἀποστόλους. Ἀλλὰ ὅταν ἄνοιξε τὰ μάτια τους, ἐξαφανίστηκε, ἀπὸ μπροστά τους. Κι εἶπαν οἱ μαθηταί· Δὲν εἴχαμε φωτιὰ στὴν καρδιά μας, καθὼς μᾶς μιλοῦσε στὸ δρόμο καὶ μᾶς ἐξηγοῦσε τίς Γραφές; Δὲν φανέρωσε τὸν ἑαυτὸ του σ' ἐκείνους, ἐνῶ στὴ γυναῖκα λέει, Ἐγὼ εἶμαι ποὺ σοῦ μιλῶ. Αὐτὸ μόνο στὸν Παῦλο τὸ ἔκαμε, ποὺ ἀνέβηκε ὡς τὸν τρίτο οὐρανό, καὶ ἀρπάχθηκε ὡς τὸν παράδεισο, κι ἄκουσε ἀνείπωτους λόγους κι ἔπιασε στὰ δίχτυα

του τὴν οἰκουμένην. Αὐτὸ τὸ ἔκαμε πιὸ μπροστὰ στὴν Σαμαρείτισσα. Στὸν Παῦλο ὀλοκάθαρα τὸ φανέρωσε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ τοῦ εἶπε: «Σαῦλε, Σαῦλε, γιατί με καταδιώκεις; Εἶναι σκληρὸ γιὰ σένα νὰ λακτίζης τὰ καρφιά. Καὶ ὁ Σαῦλος ρώτησε· ποῖος εἶσαι Κύριε; Κι Ἐκεῖνος ἀποκρίθηκε: Εἶμαι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ποὺ σὺ κυνηγᾷς». Αὐτὸ τὸ λέει τώρα στὴν Σαμαρείτισσα: «Εἶμαι ἐγὼ ποὺ σοῦ μιλῶ».

Στὸ μεταξὺ ἔρχονται οἱ μαθητὲς καὶ τὸν βρίσκουν νὰ μιᾷ με τὴ γυναῖκα. Ἀπόρησαν ποὺ μιλοῦσε με γυναῖκα. Αὐτὸς ποὺ συμβασιλεύει με τὸν Πατέρα τὴν ἀτελείωτη βασιλεία, μιλοῦσε μόνος σὲ μιὰ γυναῖκα μόνη. Ἐκείνη ὅμως ἄφησε τὴ στάμνα της καὶ μπῆκε στὴν πόλη. Ἄφησε τὴ στάμνα της, γιατί γέμισε με τὰ ζωντανὰ νερὰ καὶ ἀφοῦ μπῆκε φώναξε στοὺς πολῖτες: Ἐλᾶτε νὰ δῆτε κάποιον ποὺ μοῦ εἶπε ὅλα ὅσα ἔκανα. Μήπως εἶναι αὐτὸς ὁ Χριστός; Ἐλᾶτε νὰ δῆτε κάποιον.

Δὲν εἶπε, ἐλᾶτε νὰ δῆτε τὸν Θεὸ ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους, γιὰ νὰ μὴ νομίσουν οἱ ἄνθρωποι ὅτι παραφρόνησε. Γιὰ νὰ μὴν ποῦν οἱ ἄνθρωποι ὅτι αὕτὴ εἶναι τρελλή. Πότε εἶδε κανεὶς τὸν Θεὸ νὰ περπατᾷ; Πότε εἶδε κανένας τὸν Θεὸ νὰ συναναστρέφεται με τοὺς ἀνθρώπους; Ἐλᾶτε νὰ δῆτε κάποιον ποὺ μοῦ εἶπε ὅλα ὅσα ἔκανα. Τοὺς ξυπνᾷ τὴν ἐπιθυμία νὰ βγοῦν καὶ νὰ πιαστοῦν. Ὅπως πιάστηκε στὸ δίκτυ, θέλει νὰ πιάση. Εἶδε ἓνα Ἰουδαῖο κι ἔχασε ἡ ἴδια στὴν ἀντίληψη τοῦ Κυρίου κι ὁδηγεῖ τοὺς ἄλλους νὰ φτάσουν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο στὸν Θεό.

Πόρνη με συνείδηση ἀποστόλου ποὺ ἔγινε ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους πιὸ δυνατή. Γιατὶ οἱ ἀπόστολοι περίμεναν νὰ συμπληρωθῇ ὁλόκληρη ἡ Θεία Οἰκονομία καὶ τότε ἄρχισαν τ' ἀποστολικά τους κηρύγματα. Ἡ πόρνη ὅμως πρὶν ἀπὸ τὴν Ἀνάσταση εὐαγγελίζεται τὸν Χριστό. Ἐλᾶτε νὰ δῆτε κάποιον ποὺ μοῦ εἶπε ὅλα ὅσα ἔκανα. Διαλαλῶ τὰ ἁμαρτήματά μου, γιὰ νὰ ὁδηγήσω σᾶς. Γιὰ νὰ δῆτε σεῖς τὸν Θεὸ ποὺ ἔφτασε στὸν κόσμο, πομπεύω τὰ σφάλματά μου. Κι ἄς προσκυνιέται ὁ Χριστὸς ποὺ δὲν ἀποστρέφεται τοὺς ἁμαρτωλούς. Ἐλᾶτε νὰ δῆτε κάποιον ποὺ μοῦ εἶπε ὅλα ὅσα ἔκανα. Μήπως αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστός;

Πρόσεξε τὴ σοφία τῆς γυναίκας, πρόσεξε τὴν εὐγνωμοσύνη τῆς πόρνης. Ἐνα ἁμαρτημα τῆς εἶπε ὁ Χριστός, τὴν πορνεία μονάχα, κι ἐκείνη ἄφησε τὴ στάμνα κι ἔτρεξε στὴν πόλη λέγοντας. Ἐλᾶτε νὰ δῆτε κάποιον ποὺ μοῦ εἶπε ὅλα ὅσα ἔκανα. Κηρύττει αὐτὸν ποὺ γνωρίζει τὰ πάντα, κηρύττει πιὸ μεγαλόφωνα ἀπὸ τοὺς ἀποστόλους. Δὲν τὸν εἶδε νὰ σηκώνεται ἀπὸ τοὺς νεκρούς, δὲν εἶδε τὸν τετραήμερο Λάζαρο νὰ ξαναπροσκαλῆται ἀπὸ τὸν τάφο, δὲν εἶδε τὸ θάνατο νὰ φυλακίζεται, δὲν εἶδε τὴ θάλασσα νὰ χαλιναγωγῆται με τὰ λόγια. Δὲν εἶδε τὸν πλάστη τοῦ Ἀδὰμ στὴν περίπτωση τοῦ τυφλοῦ ν' ἀναπληρώνη με πηλὸ τὸ φυσικὸ ἐλάττωμα, ὅμως τὸν κεραμουργὸ τοῦ παραδείσου διαλαλοῦσε με τὸ λόγο της. Ἐλᾶτε νὰ δῆτε κάποιον ποὺ μοῦ εἶπε ὅλα ὅσα ἔκανα. Κι ἀπὸ τὴν πόλη ἐκείνη τῶν Σαμαρειτῶν πίστεψαν σ' αὐτὸν πολλοὶ ἀπὸ τὰ λόγια τῆς γυναίκας, ποὺ μαρτυροῦσε

ὅτι «μοῦ εἶπε ὅλα ὅσα ἔκανα».

Ἄς μιμηθοῦμε κι ἐμεῖς αὐτὴ τὴ Σαμαρείτισσα καὶ χωρὶς νὰ νιώθουμε παράλογη ἐντροπὴ γιὰ τὰ ἁμαρτήματά μας, νὰ φοβώμαστε τὸν Θεό. Τώρα ὅμως βλέπω νὰ γίνεται τὸ ἀντίθετο· δὲν φοβόμαστε αὐτὸν ποὺ πρόκειται νὰ μᾶς κρίνει, ἀλλὰ τρομάζουμε αὐτοὺς ποὺ δὲν μποροῦν νὰ μᾶς βλάψουν σὲ τίποτα καὶ φοβόμαστε μὴ μᾶς προσβάλλουν. Γι αὐτὸ τιμωρούμαστε γι' αὐτὰ ποὺ φοβόμαστε.

Αὐτὸς ποὺ ντρέπεται νὰ φανερώσῃ τ' ἁμαρτήματα του σὲ ἄνθρωπο, δὲν ντρέπεται ὅμως νὰ τὰ πράξῃ μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν θέλει νὰ ὁμολογήσῃ καὶ νὰ μετανοήσῃ, θὰ θεατριστῇ ἐκείνη τὴ μέρα ὅχι μπροστὰ σ' ἓνα καὶ σὲ δύο, ἀλλὰ στὰ μάτια ὅλης τῆς οἰκουμένης. Ἄς συνομιλήσωμε λοιπὸν μὲ τὸν Χριστό, γιατί καὶ τώρα ἀνάμεσά μας στέκεται καὶ μᾶς μιλά μὲ τὸ στόμα τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἀποστόλων.

Ἄς τὸν ἀκούσωμε καὶ ἄς τὸν πιστέψουμε. Ὡς πότε θὰ ζοῦμε στὰ χαμένα. ὅταν ξοδέψουμε ἄσκοπα τὸ χρόνο ποὺ μᾶς δόθηκε, θὰ πᾶμε γιὰ νὰ λάβουμε τὴν ἔσχατη τιμωρία, γιὰ τὴν ἄσκοπη δαπάνη. Γι' αὐτὸ μᾶς ἔφερε ὁ Θεὸς σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ καὶ μᾶς ἔβαλε λογικὴ ψυχὴ, ὅχι γιὰ νὰ χρησιμοποιήσουμε μόνο τὴ ζωὴ αὐτὴ ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐργασθοῦμε ὅλοι γιὰ τὴν ἀπόκτηση τῆς μέλλουσας ζωῆς. Γιατὶ τ' ἄλογα μόνο χρησιμοποιοῦνται στὴ παροῦσα ζωὴ. Κι ἐμεῖς γι' αὐτὸ ἔχουμε ἀθάνατη ψυχὴ, γιὰ νὰ πράξουμε ὅλα μὲ σκοπὸ τὴν ἐκεῖ ζωὴ, γιὰ νὰ λάμψουμε ἐκεῖ, γιὰ νὰ συμμετάσχουμε στὸ χορὸ τῶν ἀγγέλων, γιὰ νὰ εἴμαστε κοντὰ στὸ βασιλεῖα γιὰ πάντα, στοὺς ἄφθαρτους αἰῶνες.

Γι αὐτὸ ἔχει γίνῃ ἀθάνατη ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα θὰ ξαναγίνη πάλι. Κι ἂν εἶσαι προσηλωμένος στὰ γήϊνα, ἐνῶ εἶσαι προωρισμένος γιὰ τὸν οὐρανό, κατάλαβε πόσο βαρὶὰ ὑβρίζεις τὸ δωρητὴ, ὅταν ἐκεῖνος σοῦ προτείνει τὰ ὑψηλὰ καὶ σὺ δὲν τὰ πολυλογαριάζεις καὶ τὰ ἀλλάζεις μὲ τὰ γήϊνα. Γι' αὐτὸ καὶ μᾶς ἀπείλησε μὲ τὴ γέενα, ἀφοῦ τὸν περιφρονοῦμε. Γιὰ νὰ μάθῃς ἐκεῖ πόσα πολλὰ καλὰ ἔχεις στερήσει τὸν ἑαυτό σου. Ἀλλὰ ποτὲ νὰ μὴ συμβῇ νὰ δοκιμάσῃς τὴν κόλαση. Παρὰ ἀφοῦ εὐαρεστήσουμε, μακάρι νὰ ἐπιτύχουμε τὰ αἰώνια ἀγαθὰ μὲ τὴ χάρη καὶ τὴ φιλάνθρωπία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Σ' αὐτὸν ἀνήκει ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμη καθὼς καὶ στὸν Πατέρα μαζί καὶ τὸ ἅγιο καὶ ζωοπάρχο πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες.